

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 566/2021
07.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела крађа у помагању из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 35. КЗ др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Николова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 75/17 од 04.02.2021. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 77/21 од 06.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Николова, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 75/17 од 04.02.2021. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 77/21 од 06.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 75/17 од 04.02.2021. године окривљени ББ оглашен је кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, а окривљени АА због кривичног дела крађа у помагању из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 35. КЗ за која им је суд изрекао условне осуде тако што им је утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одредио да се исте неће извршити, ако окривљени у року проверавања од по једне године не учине ново кривично дело. На основу члана 258. став 4. ЗКП окривљени су обавезани да оштећеној ВВ на име имовинскоправног захтева солидарно плате износ од 2.045 евра, у динарској противвредности на дан исплате, у року од једне године од дана правноснажности пресуде. Истом пресудом на основу члана 65. став 2. и члана 69. КЗ одређено је да уколико окривљени не испуне новчану обавезу на име имовинскоправног захтева у року од једне године од правноснажности пресуде, суд може опозвати условне осуде и изрећи казне затвора које су условним осудама утврђене. Окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 77/21 од 06.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Николова, а пресуда Основног суда у Новом Пазару К 75/17 од 04.02.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Николов, због повреде закона из члана 441. став 3. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Николов, у захтеву за заштиту законитости наводи да је пред Вишим судом у Новом Пазару вођен кривични поступак Км 48/17 против малолетне ГГ, због истог догађаја, да због тога између ње и окривљених ББ и АА постоји својеврсан јединствен дужнички однос и да сходно томе нису били испуњени услови из члана 258. став 4. ЗКП да Основни суд у Новом Пазару у пресуди К 75/17 од 04.02.2021. године обавезе само окривљене ББ и АА да оштећеној ВВ на име имовинскоправног захтева солидарно плате износ од 2.045 евра.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 252. став 1. ЗКП прописано је да ће се имовинскоправни захтев који је настао услед извршења кривичног дела, расправити на предлог овлашћеног лица у кривичном поступку ако се тиме не би знатно одуговлачио тај поступак. Имовинско правни захтев, сходно одредби члана 252. став 2. ЗКП, може се односити на накнаду штете, повраћај ствари или поништај одређеног правног посла.

Одредбом члана 258. став 4. ЗКП, прописано је, између осталог, да ће суд у пресуди којом окривљеног оглашава кривим, овлашћеном лицу досудити имовинскоправни захтев у целини или делимично, а за вишак упутити на парнични поступак.

Према одредби члана 441. став 3. ЗКП, одлука о досуђеном имовинскоправном захтеву може се побијати ако је суд том одлуком повредио законске одредбе.

У конкретном случају првостепеном пресудом окривљени ББ оглашен је кривим за кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, а окривљени АА за кривично дело

крађа у помагању из члана 203. став 1. КЗ у вези члана 35 КЗ па је стога правилно првостепени суд на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећеној ВВ досудио имовинскоправни захтев ближе одређен у изреци пресуде. Постојање трећих лица, познатих или непознатих саучесника, без утицаја је на правилност наведене одлуке суда, будући да је у конкретном случају кривични поступак вођен против окривљених ББ и АА и правноснажно окончан осуђујућом пресудом. Према томе, Врховни касациони суд, супротно наводима захтева браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Николова, налази да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 441. став 3. ЗКП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић